

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206322
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206322.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125,- € a nemajetkovej ujmy 263,69 €, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 125,- € titulom majetkovej škody, sumy 263,69 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníčkou H. E., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 8256/2010. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Námestovo a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom stanovenej dobe. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 a od 01.06.2011 uviedol, že disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky stáleho rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Nejde tu teda o rozhodnutie rozhodcovskej komisie, ale o rozsudok rozhodcovského súdu. Zákon o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale používa slovné spojenie rozhodcovský súd. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný poriadok v znení platnom od 01.02.2002 do 31.05.2010 nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky

nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.11.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 143 dní. V danej veci vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, kedy dňa 02.07.2009, 23.09.2009, 13.11.2009, 25.02.2010, spísal a podal žiadosť o informáciu o stave konania, v ktorej namietal i porušovanie svojich práv márnym plynutím času, dňa 30.08.2010, 23.11.2010 a 25.05.2011 spísal a podal sťažnosť na prieťahy v konaní v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 125,- €, ktorá by ho nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú lehotu. Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, a najmä vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote mohol včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 263,69 €, určenú alikvotným pomerom 55,- € za každý mesiac omeškania. Postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Okresný súd vo veci postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p., teda bez nariadenia pojednávania, rozhodol rozsudkom zo dňa 06.12.2013, ktorým žalobu zamietol s poukazom nato, že v konaní nebolo žalobcom preukázané porušenie povinnosti súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, a teda, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Námestovo. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 6Co/206/2014-47 zo dňa 09.04.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že pokiaľ súd prvého stupňa vo veci nenariadil pojednávanie, bolo konanie pred súdom prvého stupňa postihnuté vadou spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom, keď súd v dôsledku nenariadenia pojednávania nemohol vykonať dokazovanie prečítaním pripojeného exekučného spisu a pokiaľ tak urobil, boli skutkové zistenia, z ktorých prvostupňový súd vychádzal, získané postupom, ktorý nebol v súlade s Občianskym súdnym konaním. Odvolací súd následne uložil okresnému súdu nariadiť vo veci pojednávanie a po vykonaní dokazovania v súlade § 120 a nasl. O.s.p. vo veci opätovne rozhodnúť.

Po doručení rozsudku odvolacieho súdu okresný súd, v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu, vo veci nariadil pojednávanie na 13.06.2014, a toto vykonal v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca osobitne predvolaný nebol, jeho právny zástupcov bol predvolanie doručené dňa 03.06.2014, rovnako ako žalovanej (doručenky č.l. 51 pv). Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 13.06.2014, z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania.

Dňa 06.06.2014 bolo súdu doručené elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (č.l. 54-61), ktorým žiadal zrušiť nariadené pojednávanie do konečného, ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu s poukazom na to, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR z dôvodu porušenia práva na súdnu ochranu, osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom (č.l. 57-61). Vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v ktorom konaní sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b), § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., z ktorého dôvodu navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 9C/66/2012 prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci.

Súd právny zástupcov žalobcu podaním zo dňa 11.06.2014 (č.l. 63) oznámil, že jeho žiadosti o zrušenie termínu pojednávania nevyhovuje a pojednávanie, v prípade splnenia zákonných podmienok, vykoná. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa napriek tomu na pojednávanie dňa 13.06.2014 nedostavili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že boli splnené podmienky § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to žalobného návrhu zo dňa 21.09.2012 (č.l. 1-4), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 6NcC/43/2013-19 zo dňa 31.01.2013 (č.l. 19-23), oznámenia žalovanej k výzve súdu ohľadom predbežného prerokovania nároku žalobcu (č.l. 25), ako aj ostatným obsahom spisu a podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6Er/622/2010, pripojeného na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav, z ktorého vyvodil nasledovné právne závery:

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 O.s.p. je obligatórne a vzťahuje sa na situácie, kedy rozhodnutie v merite veci závisí od otázky, ktorú súd nie je v konaní oprávnený riešiť ako otázku predbežnú. Naproti tomu prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je fakultatívne a bude namieste vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd na také konanie dal podnet. Súdom je toho názoru, že otázka zákonného sudcu nie je svojou povahou takou predbežnou otázkou, ako to má na mysli či už ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. alebo ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., teda otázkou, od ktorej závisí rozhodnutie v merite veci. V súvislosti s námietkou zákonného sudcu a práva na nestranný súd zároveň súd poukazuje na to, že z dôvodu vzniku možných pochybností o nezaujatosti sudcov tunajšieho súdu bola daná vec podľa § 16 O.s.p. predložená Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením sp. zn. 6NcC/43/2013 zo dňa 31.01.2013, právoplatným dňa 14.08.2013, rozhodol o nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania danej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nevidel dôvod pre prerušenie konania z dôvodu uvádzaného žalobcom, keď navyše žalobca k návrhu na prerušenie konania (ktorý nedoplnil originálom podania, napriek tomu, že toto bolo urobené elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu) síce pripojil sťažnosť na porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR porušovateľom - Krajským súdom v Žiline vo veci sp. zn. 6NcC/43/2013, avšak z tohto podania nie je zjavné, či táto sťažnosť bola skutočne aj podaná (či už prostredníctvom pošty alebo priamo na ÚS SR). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu, tento bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s

tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 6Er/622/2010, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie.

Ako súd konštatoval už v predchádzajúcom rozhodnutí, zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6Er/622/2010 vyplýva, že žalobca ako oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu dňa 28.06.2010 navrhol do zápisnice spisanej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým vykonanie exekúcie voči povinnej H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX-XX, V. - H., o vymoženie sumy 821,- €, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 821,- € od 25.10.2009 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 821,- € od 08.01.2010 do zaplatenia, trov konania 224,83 € a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 15.04.2010 sp. zn. SR 01454/10, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35 922 761, Karloveské rameno 8, Bratislava, právoplatného dňa 10.05.2010 a vykonateľného dňa 13.05.2010. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 8256/10, doručenou súdu dňa 13.08.2010, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 6Er/622/2010-9 zo dňa 30.08.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Po predložení veci odvolaciemu súdu, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 20.01.2011, zobral odvolanie späť a žiadal, aby súd odvolacie konanie zastavil. Na základe späťvzatia odvolania oprávneným Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5CoE/4/2011-32 zo dňa 25.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesenie okresného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č.k. 6Er/622/2010-9 zo dňa 30.08.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoE/4/2011-32 zo dňa 25.02.2011, tak nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2011.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'uchinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. existencia nezákonného rozhodnutia, nezákonného zatknutia, zadržania alebo iného pozbavenia osobnej slobody, rozhodnutia o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutia o väzbe alebo nesprávneho úradného postupu, 2. vznik škody, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 13.08.2010, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Z vykonaného dokazovania, spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6Er/622/2010, jednoznačne vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v danej veci bola doručená súdu dňa 13.08.2010, pričom súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 30.08.2010 uznesením č.k. 6Er/622/2010-9, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Vzhľadom na to, že Exekučný poriadok neobsahuje osobitné ustanovenia o počítaní času, je na počítanie času a plynutie lehôt potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Podľa § 57 ods. 1, 2 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Keďže koniec 15-dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pripadol na sobotu 28.08.2010 (žiadosť bola doručená súdu dňa 13.08.2010, 15-dňová lehota na rozhodnutie začala plynúť dňa 14.08.2010), posunul sa koniec lehoty v zmysle § 57 ods. 2 O.s.p. na najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok 30.08.2010, kedy súd i rozhodol. Z uvedeného vyplýva, že súd o žiadosti exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

Nakoľko žalobca nepreukázal ním tvrdené porušenie povinnosti Okresného súdu Námestovo rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci sp. zn. 6Er/622/2010 v zákonom stanovenej lehote, a teda, že by zo strany súdu v danej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu, existencia ktorého je jednou zo základných podmienok pre zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ ide o predbežné prerokovaní nárokov v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., z vyjadrenia žalovanej (č.l. 25) vyplýva, že žalobca pred začatím súdneho konania podal na Ministerstve spravodlivosti viaceré žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to najneskôr dňa 25.09.2012. Žalovaná nepoprela uplatnenie konkrétneho nároku, s tým, že nemôže jednoznačne potvrdiť, a teda ani vyvrátiť (pozn. súdu), že jednotlivé uplatnené nároky boli predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie. I keď žalobný návrh v tejto veci bol žalobcom podaný skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania najneskoršej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, vzhľadom na neuspokojenie nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti, ktorá uplynula počas súdneho konania, bolo zrejmé, že žalovaná neuznala nárok žalobcu. Vzhľadom na uvedené potom súd nezistil dôvody, ktoré by bránili preskúmaniu uplatneného nároku v súdnom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, keď zo spisu zároveň nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).